

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა
საქართველოს სახელით

საქმე №სსკ- 01-26
სსკ-01-26 ა.

26 აგვისტო, 2026 წელი,
თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს საკვალიფიკაციო პალატამ
შემდეგი შემადგენლობით:

თავმჯდომარე: გოჩა ჯეირანაშვილი (მომხსენებელი)
მოსამართლეები: გიზო უბილავა, გენადი მაკარიძე

საქმის განხილვის ფორმა - ზეპირი განხილვა

სხდომის მდივანი - მაია ჯინორია

საჩივრის ავტორი - თ. ა.

მოწინააღმდეგე მხარე – საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო

მოწინააღმდეგე მხარის წარმომადგენლები - ვ. ბ. ს. ზ.

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება – საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს
2026 წლის 20 აგვისტოს №1/--- განკარგულების მე-2 პუნქტი

საჩივრის ავტორის მოთხოვნა – საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2026
წლის 20 აგვისტოს №1/2--- განკარგულების მე-2 პუნქტის ბათილად ცნობა და
საქმის ხელახლა განსახილველად დაბრუნება, საქართველოს უზენაესი
სასამართლოს მოსამართლის თანამდებობაზე ასარჩევად საქართველოს
პარლამენტისათვის წარსადგენ კანდიდატის შერჩევის პროცედურაში მონაწილე
კანდიდატად დარეგისტრირება

აღწერილობითი ნაწილი:

1. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს საკვალიფიკაციო პალატას 2026 წლის 24 აგვისტოს საჩივრით მომართა თ. ა-მ (შემდგომში - საჩივრის ავტორი), რომელმაც მოითხოვა საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს (შემდგომში-იუსტიციის საბჭო) 2026 წლის 20 აგვისტოს №1/--- განკარგულების მე-2 პუნქტის ბათილად ცნობა და საქმის ხელახლა განსახილველად დაბრუნება, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის თანამდებობაზე ასარჩევად საქართველოს პარლამენტისათვის წარსადგენ კანდიდატის შერჩევის პროცედურაში მონაწილე კანდიდატად დარეგისტრირება.

2. საჩივრის ავტორმა მონაწილეობა მიიღო საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის თანამდებობაზე ასარჩევად საქართველოს პარლამენტისათვის წარსადგენ კანდიდატთა შერჩევის პროცედურაში. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2026 წლის 20 აგვისტოს №1/--- განკარგულების მე-2 პუნქტით, თ. ა-მ არ იქნა დარეგისტრირებული საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის თანამდებობაზე ასარჩევად საქართველოს პარლამენტისათვის შესარჩევ პროცედურაში მონაწილე პირად, ვინაიდან არ აკმაყოფილებდა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ ორგანული კანონის 34-ე მუხლის მოთხოვნას, კერძოდ ჩაბარებული არ ჰქონდა მოსამართლის საკვალიფიკაციო გამოცდა.

3. საჩივრის ავტორის პრეტენზიები და მოთხოვნები:

3.1 საჩივრის ავტორის განმარტებით, იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2026 წლის 23 ივლისის განკარგულებით, გამოცხადდა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის თანამდებობაზე კანდიდატის შერჩევის პროცედურა. განცხადებების მიღების ვადა განისაზღვრა 2026 წლის 24 ივლისიდან 14 აგვისტოს ჩათვლით. 2026 წლის 12 აგვისტოს საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს ელექტრონული პორტალის მეშვეობით წარადგინა განცხადება აღნიშნულ პროცედურაში მონაწილეობის მიზნით.

3.2 საჩივრის ავტორის განმარტებით, იგი არ ეთანხმება გასაჩივრებულ განკარგულებას და მიაჩნია, რომ კონკრეტულ გარემოებებში საკვალიფიკაციო გამოცდის მოთხოვნის მის მიმართ გამოყენებამ, გაუმართლებლად შეუზღუდა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის კანდიდატის შერჩევის პროცედურაში მისი მონაწილეობის შესაძლებლობა. უზენაესი სასამართლოს მოსამართლეობის კანდიდატებისთვის, რომლებიც მანამდე კანონით - თავისუფლდებოდნენ საკვალიფიკაციო გამოცდის ჩაბარებისაგან, გამოცდის ჩაბარება რეგისტრაციის სავალდებულო წინაპირობა გახდა. სწორედ ამ მოთხოვნის შეუსრულებლობა დაედო საფუძვლად მის რეგისტრაციაზე უარის თქმას. ამასთან,

აღნიშნული საკანონმდებლო ცვლილების შემდეგ და მიმდინარე კონკურსში განცხადებების წარდგენის ბოლო ვადამდე მისთვის არ ყოფილა უზრუნველყოფილი მოსამართლეობის საკვალიფიკაციო გამოცდის ჩაბარების რეალური შესაძლებლობა. ვინაიდან საკვალიფიკაციო გამოცდის ჩატარება არ არის დამოკიდებული კანდიდატის ნებაზე და მისი ჩატარება შესაბამისი სახელმწიფო ორგანოს კომპეტენციაა. ამდენად, საკანონმდებლო ცვლილებით მის მიმართ დადგინდა ახალი სავალდებულო მოთხოვნა, თუმცა მისი შესრულების შესაძლებლობა შესაბამის პერიოდში უზრუნველყოფილი არ ყოფილა. მიუხედავად ამისა, სწორედ ამ მოთხოვნის შეუსრულებლობა გახდა მისი რეგისტრაციაზე უარის თქმის საფუძველი. ამდენად ასეთ ვითარებაში მხოლოდ იმ გარემოების ფორმალური დადგენა, რომ საკვალიფიკაციო გამოცდა ჩაბარებული არ ჰქონდა, არ არის საკმარისი რეგისტრაციაზე უარის დასასაბუთებლად. შეფასებას საჭიროებს ისიც, ჰქონდა თუ არა ახალი მოთხოვნის შესრულების რეალური შესაძლებლობა და რამდენად გამართლებულია ამ მოთხოვნის შეუსრულებლობის გამო მისი შერჩევის პროცედურიდან გამორიცხვა.

3.3 საჩივრის ავტორი მიუთითებს, რომ იუსტიციის საბჭოს №1/--- განკარგულების მე-2 პუნქტში მის მიერ მითითებული გარემოებები შეფასებული არ არის. საბჭო შემოიფარგლა მხოლოდ საკვალიფიკაციო გამოცდის ჩაბარების არქონის მითითებით და არ უმსჯელია, არსებობდა თუ არა ორგანული კანონით შექმნილი ახალი მოთხოვნის შესრულების რეალური შესაძლებლობა. შესაბამისად, მიაჩნია, რომ მის მიმართ მიღებული გადაწყვეტილება სათანადოდ დასაბუთებული არ არის.

3.4 საჩივრის ავტორის მოსაზრებით, საქართველოს კონსტიტუციით დაცული კანონის წინაშე თანასწორობის პრინციპისა და ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციის №12 ოქმის პირველი მუხლით გათვალისწინებული დისკრიმინაციის საერთო აკრძალვის შესაბამისად, შეფასებას საჭიროებს, რამდენად ჰქონდა ობიექტური და გონივრული გამართლება იმ კანდიდატების შერჩევის პროცედურიდან გამორიცხვას, რომლებიც მანამდე კანონით თავისუფლდებოდნენ საკვალიფიკაციო გამოცდისაგან, ხოლო ახალი მოთხოვნის შემოღების შემდეგ მისი შესრულების რეალური შესაძლებლობა არ მიეცათ.

4. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს საკვალიფიკაციო პალატაში საქმისწარმოება:

4.1 საქართველოს უზენაესი სასამართლოს საკვალიფიკაციო პალატამ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“, საქართველოს ორგანული კანონის 34¹ მუხლის მე-5 პუნქტსა და 34³ მუხლის შესაბამისად და 2026 წლის 25 აგვისტოს განჩინებით თ. ა-ს საჩივარი წარმოებაში მიიღო განსახილველად და დაინიშნა საჩივრის განხილვა 2026 წლის 26 აგვისტოს.

4.2 საკვალიფიკაციო პალატის სხდომაზე გამოცხადებულმა საჩივრის ავტორმა მხარი დაუჭირა წარმოდგენილ საჩივარს და მოითხოვა მისი დაკმაყოფილება. საჩივრის ავტორმა საკუთარი პოზიციის წარმოჩენისას სასამართლოს ყურადღება გაამახვილა იმაზე, რომ მიუხედავად კანონში შესული ცვლილებისა, რომლითაც უზენაესი სასამართლოს კანდიდატისათვის სავალდებულო გახდა მოსამართლის საკვალიფიკაციო გამოცდის ჩაბარება, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ გაუმართლებლად შეუზღუდა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის კანდიდატის შერჩევის პროცედურაში მისი მონაწილეობის შესაძლებლობა, რადგან ამ პერიოდში მოსამართლის საკვალიფიკაციო გამოცდა არ ჩატარებულა და არ ჰქონდა შესაძლებლობა შეესრულებინა კანონის მოთხოვნა და ჩაებარებინა მოსამართლის გამოცდა.

5. იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს პოზიცია

5.1 მოწინააღმდეგე მხარემ (იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ) წარმოდგენილი საჩივარი არ ცნო და განმარტა, რომ არ არსებობს საჩივრის დაკმაყოფილების საფუძველი, ვინაიდან იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2026 წლის 23 ივლისის განკარგულებით გამოცხადდა უზენაესი სასამართლოს 1 ვაკანტურ თანამდებობაზე მოსამართლეობის კანდიდატის შერჩევის პროცედურა, საბუთების მიღების ვადა განისაზღვრა ამა წლის 24 ივლისიდან 15 აგვისტოს ჩათვლით, საჩივრის ავტორმა განაცხადი წარადგინა 12 აგვისტოს. იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მიმდინარე წლის 20 აგვისტოს განკარგულებით, თ. ა-ს უარი ეთქვა კანდიდატად რეგისტრაციაზე, რადგან იგი ვერ აკმაყოფილებდა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ ორგანული კანონის 34-ე მუხლით გათვალისწინებულ სავალდებულო მოთხოვნას, კერძოდ, თ. ა-ეს ჩაბარებული არ ჰქონდა მოსამართლის საკვალიფიკაციო გამოცდა. აღსანიშნავია, რომ საკანონმდებლო ცვლილების შემდგომ, ყველა კანდიდატის მიმართ განისაზღვრა, მოსამართლის საკვალიფიკაციო გამოცდის ჩაბარების მოთხოვნა და გავრცელდა კანონის ამოქმედების შემდგომ წარმოშობილ ურთიერთობებზე.

5.2 საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს წარმომადგენლის განმარტებით, კანონმდებლობა არ ადგენს გამოცდის ჩატარების კონკრეტულ ვადებს. იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს თავად განსაზღვრავს გამოცდის ჩატარების თარიღს, ფორმასა და საორგანიზაციო საკითხებს.

5.3 საბჭოს წარმომადგენლის მოსაზრებით, ფორმალური მოთხოვნების დაუკმაყოფილებლობის გამო არ არსებობდა აპლიკანტის საქართველოს უზენაეს სასამართლოს მოსამართლის თანამდებობაზე ასარჩევად, საქართველოს პარლამენტისათვის წარსადგენ კანდიდატის შერჩევის პროცედურაში, მონაწილე კანდიდატად დარეგისტრირების საფუძველი. შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2026 წლის 20 აგვისტოს №1/--- განკარგულება აკმაყოფილებს კანონით დადგენის მოთხოვნებს და მისი გაუქმების ფაქტობრივი და

სამართლებრივი საფუძველი არ არსებობს.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

6. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს საკვალიფიკაციო პალატამ მხარეთა მოსაზრებების მოსმენის, საქმეში წარმოდგენილი მასალების შესწავლის, შედეგად დაასკვნა, რომ საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2026 წლის 20 აგვისტოს №1/--- განკარგულების მე-2 პუნქტის გაუქმებისა და საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის თანამდებობაზე ასარჩევად, საქართველოს პარლამენტისათვის წარსადგენ კანდიდატის, შერჩევის პროცედურაში მონაწილე კანდიდატად დარეგისტრირების შესახებ საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგი გარემოებათა გამო:

7. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2026 წლის 20 აგვისტოს №1/--- განკარგულებით, „საერთო სასამართლოების შესახებ“, საქართველოს ორგანული კანონის 34-ე მუხლით, მოსამართლეობის კანდიდატისათვის დადგენილი საკვალიფიკაციო მოთხოვნის, კერძოდ, მოსამართლის საკვალიფიკაციო გამოცდის ჩაუბარებლობის გამო საჩივრის ავტორს უარი ეთქვა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის თანამდებობაზე ასარჩევად საქართველოს პარლამენტისათვის წარსადგენ კანდიდატთა შერჩევის პროცედურაში მონაწილე პირად დარეგისტრირებაზე.

8. განსახილველ საქმეში საჩივრის ავტორი სადავოდ ხდის იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2026 წლის 20 აგვისტოს №1/--- განკარგულების მე-2 პუნქტს და აღნიშნავს, რომ მიუხედავად საკანონმდებლო ცვლილებისა, რომლითაც სავალდებულო გახდა კანდიდატისათვის, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის საკვალიფიკაციო გამოცდის ჩაბარება და დადგინდა ახალი სავალდებულო მოთხოვნა, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ გაუმართლებლად შეუზღუდა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის კანდიდატის შერჩევის პროცედურაში მისი მონაწილეობის შესაძლებლობა, რადგან ამ პერიოდში მოსამართლის საკვალიფიკაციო გამოცდა არ ჩატარებულა და არ ჰქონდა შესაძლებლობა, შეესრულებინა კანონის მოთხოვნა და ჩაებარებინა მოსამართლის გამოცდა.

9. მოცემულ შემთხვევაში, საკვალიფიკაციო პალატის მსჯელობის საგანია იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2026 წლის 20 აგვისტოს განკარგულების კანონოერება, ამ მხრივ კი შესაფასებელია იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ მართებულად, კანონის მოთხოვნათა დაცვით უთხრა თუ არა უარი საჩივრის ავტორს, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის თანამდებობაზე ასარჩევად საქართველოს პარლამენტისათვის წარსადგენ კანდიდატად დარეგისტრირებაზე.

10. „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 34¹-ე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, „უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის ვაკანსიის წარმოშობამდე არაუგვიანეს 3 თვისა ან უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის უფლებამოსილების ვადაზე ადრე შეწყვეტიდან არაუგვიანეს 1 თვისა საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო ამ კანონით დადგენილი წესით იწყებს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის თანამდებობაზე ასარჩევად საქართველოს პარლამენტისათვის წარსადგენი კანდიდატების შერჩევის პროცედურას“. ამრიგად აღნიშნული მუხლი, უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის თანამდებობაზე ასარჩევად საქართველოს პარლამენტისათვის წარსადგენი კანდიდატების შერჩევის პროცესის დროულად უზრუნველყოფისათვის ადგენს, კანდიდატურების შერჩევის განსაზღვრულ ვადას. ამავე კანონის 34¹-ე მუხლის მე-4 პუნქტის თანახმად კი, „საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო განცხადებების მიღების ვადის ამოწურვიდან 5 სამუშაო დღის ვადაში განიხილავს შერჩევის პროცედურაში მონაწილე პირთა განცხადებებსა და თანდართულ დოკუმენტებს. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო იღებს გადაწყვეტილებას პირის კანდიდატად დარეგისტრირების შესახებ, თუ იგი აკმაყოფილებს მოსამართლის საკვალიფიკაციო მოთხოვნებს და მას ამ მუხლის მე-2 პუნქტით დადგენილი წესით, სრულყოფილად აქვს წარდგენილი განცხადება და თანდართული დოკუმენტები“.

11. ორგანული კანონის 34¹ მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, „საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო ადგენს პირის მიერ შერჩევის პროცედურაში მონაწილეობისათვის წარსადგენი განცხადების ფორმას და თანდართული დოკუმენტების ნუსხას. პირის მიერ წარდგენილი განცხადება და დოკუმენტები (მათ შორის, ავტობიოგრაფია) უნდა შეიცავდეს სათანადო ინფორმაციას მის მიერ მოსამართლის საკვალიფიკაციო მოთხოვნების დაკმაყოფილების თაობაზე, აგრეთვე, პირის თანხმობას საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მიერ მის შესახებ ინფორმაციის (მათ შორის, პირის პერსონალური მონაცემების) ამ კანონის 34²-ე მუხლით დადგენილი წესით მოძიებაზე/გადამოწმებაზე და საქართველოს პარლამენტისათვის გადაცემა/გასაჯაროებაზე“.

12. საერთო სასამართლოების შესახებ ორგანული კანონის 53-ე მუხლის შესაბამისად მოსამართლეობის კანდიდატთა გამოცდის ჩატარებას უზრუნველყოფს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო. გამოცდის პროგრამა და ჩატარების წესი განისაზღვრება საბჭოს მიერ, კანონით დადგენილი კრიტერიუმების შესაბამისად“.

13. განსახილველ შემთხვევაში, საქმის მასალებით და მხარეთა ახსნა-განმარტებით ირკვევა, რომ უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის თანამდებობაზე ასარჩევად საქართველოს პარლამენტისათვის წარსადგენი კანდიდატების შერჩევის პროცედურის დაწყების დროისთვის თ. ა-ეს ჩაბარებული არ ჰქონდა მოსამართლის საკვალიფიკაციო გამოცდა და არ აკმაყოფილებდა საერთო სასამართლოების შესახებ ორგანული კანონის 34-ე მუხლით მოსამართლეობის კანდიდატისათვის დადგენილ

მოთხოვნებს. ამავე კანონის 34¹-ე მუხლის მე-4 პუნქტის თანახმად კი, პირი კანდიდატად მხოლოდ იმ შემთხვევაში დარეგისტრირდება, თუ იგი აკმაყოფილებს მოსამართლის საკვალიფიკაციო მოთხოვნებს და სრულყოფილად აქვს წარდგენილი განაცხადი და დოკუმენტები.

14. საკვალიფიკაციო პალატა აღნიშნავს, რომ თუ ადმინისტრაციულ ორგანოს რომელიმე საკითხის გადასაწყვეტად მინიჭებული აქვს დისკრეციული უფლებამოსილება, იგი ვალდებულია ეს უფლებამოსილება განახორციელოს კანონით დადგენილ ფარგლებში მხოლოდ იმ მიზნით, რომლის მისაღწევადაც მინიჭებული აქვს ეს უფლებამოსილება. ამდენად ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ დისკრეციული უფლებამოსილების გადაჭარბება, ან არამიზნობრივი გამოყენება დაუშვებელია.

15. საკვალიფიკაციო პალატა არ იზიარებს საჩივრის ავტორის მოსაზრებას და განმარტავს, რომ საერთო სასამართლოების შესახებ კანონით, კანონმდებელმა იმპერატიულად განსაზღვრა მოსამართლის კანდიდატისათვის დადგენილი მოთხოვნები და უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის კანდიდატისათვის, ერთ-ერთ სავალდებულო მოთხოვნად დაადგინა მოსამართლის საკვალიფიკაციო გამოცდის ჩაბარება. ამდენად, კანონში 2025 წლის 26 ივნისის №827 ცვლილების შემდეგ, რომლითაც უზენაესი სასამართლოს კანდიდატებსაც დაეკისრათ გამოცდის ჩაბარების ვალდებულება, საბჭოს დისკრეცია კიდევ უფრო მკაცრად უკავშირდება კანონის შესრულების ვალდებულებას - იგი ვერ განსაზღვრავს გამონაკლისებს საკუთარი შეხედულებით. საბჭოს დისკრეცია განისაზღვრება მხოლოდ იმ უფლებამოსილებით, რაც კანონით არის დადგენილი. შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო ვალდებულია გადაწყვეტილება მიიღოს კანონის მოთხოვნათა ფარგლებში და თუ კანდიდატი არ აკმაყოფილებს აღნიშნულ საკვალიფიკაციო მოთხოვნას, პირს უარი უთხრას კანდიდატად დარეგისტრირებაზე.

16. პალატა ასევე ვერ გაიზიარებს საჩივრის ავტორის ერთ-ერთ პრეტენზიას იმის შესახებ, რომ საბჭოს უნდა უზრუნველყო საკვალიფიკაციო გამოცდის ჩატარება და შემდგომ გამოეცხადებინა უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის თანამდებობაზე ასარჩევად საქართველოს პარლამენტისათვის წარსადგენი კანდიდატების შერჩევის პროცედურა, რათა არ შეზღუდულიყო უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის კანდიდატის შერჩევის პროცედურაში მისი მონაწილეობის შესაძლებლობა. პალატა მიუთითებს საერთო სასამართლოების შესახებ ორგანული კანონის 53-ე მუხლზე და აღნიშნავს, რომ მოცემული მუხლით იუსტიციის უმაღლეს საბჭო უზრუნველყოფს მოსამართლეობის კანდიდატთა გამოცდის ჩატარებას, თუმცა მოცემულ შემთხვევაში კანონი არ ითვალისწინებ კონკურსის გამოცხადებამდე გამოცდის ჩატარების ვალდებულებას და იუსტიციის უმაღლეს საბჭოს დისკრეციის ფარგლებში ანიჭებს უფლებამოსილებას თავად განსაზღვროს გამოცდის ჩატარების პროგრამა, დრო და წესი.

17. პალატა მიუთითებს ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის პირველ პარაგრაფზე, რაც ავალდებულებს სასამართლოს, დაასაბუთოს თავისი გადაწყვეტილება, თუმცა იგი არ უნდა იქნეს გაგებული თითოეულ არგუმენტზე დეტალური პასუხის გაცემად (იხ. „*ჯღარკავა საქართველოს წინააღმდეგ*“, #7932/03; *Va^N de Hurk v. Ne^otherla^Nds*, par.61, *Garcia Ruiz v. Spai^N* [GC] par.26; *Jah^Nke a^Nd Le^Noble v. Fra^Nce* (dec.); *Perez v. Fra^Nce* [GC], par. 81).

18. საკვალიფიკაციო პალატამ მოცემული საქმის განხილვისას იხელმძღვანელა ორგანული კანონის 34-ე, 34¹ მუხლის მე-2, მე-4 პუნქტებით და მოცემული ნორმების საფუძველზე მიიღო გადაწყვეტილება, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის თანამდებობაზე ასარჩევად საქართველოს პარლამენტისათვის წარსადგენ კანდიდატად დარეგისტრირებაზე საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2026 წლის 20 აგვისტოს №1/--- განკარგულების მე-2 პუნქტის უცვლელად დატოვების თაობაზე.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს საკვალიფიკაციო პალატამ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 34³ მუხლის მე-10 პუნქტის ა) ქვეპუნქტით, 36⁶ მუხლით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8 მუხლით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. თ. ა-ს საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;
2. უცვლელად დარჩეს საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2026 წლის 20 აგვისტოს №1/--- განკარგულების მე-2 პუნქტი;
3. საკვალიფიკაციო პალატის გადაწყვეტილება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

თავმჯდომარე:

გოჩა ჯეირანაშვილი

მოსამართლეები:

გიზო უბილავა

გენადი მაკარიძე